

delsen og Femernforbindelsen finansieret af privat kapital. I korthed gik planen ud på, at den danske stat fik et tilbud om, at private kapitalinteresser overtog finansieringen af Storebæltsforbindelsen. Til gengæld skulle der gives dansk garanti for, at opførelsen af Øresunds- og Femernforbindelsen kunne finansieres privat af et konsortium. Dette afslog Schlüter imidlertid, idet han sagde: »Jamen finansieringen er slet ikke noget problem.« Schlüter var end ikke interesseret i at se notatet, der beskrev tilbudet. Derfor måtte direktør Eckart Van Hooven fra Deutsche Bank slukøret rejse fra mødet med uforrettet sag. (Information den 18. januar 1990).

I udlandet er der en lang række eksempler på, hvorledes private firmaer i stigende omfang overtager finansieringen af broer, tunneler, motorveje og andre dele af infrastrukturen.

Tiden er nu kommet til, at vi i Danmark afprøver muligheden for at holde det offentlige og skatteyderne ude fra et stort projekt. Fremskridtspartiet håber derfor, at et folketingsflertal kan medvirke til vedtagelsen af dette forslag.

Bemærkninger til beslutningsforslagets enkelte punkter

Til nr. 1

Det er forslagsstillernes intention, at flest mulige får adgang til byde på projektet. Derfor skal licitationen være så åben som muligt. Uanset om det nævnte tilbud fra Deutsche Bank af januar 1990 stadig er aktuelt, så ønskes der en tilkendegivelse fra flest mulige andre.

Regeringen må sørge for hurtigst muligt efter vedtagelsen af dette forslag at sikre bred national og international annoncering af projektet, således at flest mulige kan nå at fremsende tilbud inden 1. januar 1992. Hvis den valgte dato er for tidlig, er det ikke noget problem at flytte datoen.

Såfremt Sverige fastholder at ville bygge »sin halvdel« af forbindelsen over Øresund, vil det kun være den »danske del« af forbindelsen, som udbydes til privat finansiering. Forhandlinger med Sverige må hurtigt afklare, hvorvidt svenskerne fastholder en statsfinansiering – eller om de også vil lade deres del privatfinansiere.

Til nr. 2

Såfremt den svenske stat, eller for den sags skyld en helt tredje stat, er parat til at betale for »den danske del« af Øresundsforbindelsen, vil forslagsstillerne ikke lægge hindringer i vejen for, at disse stater også kan byde på opgaveløsningen. Det må i givet fald være op til skatteyderne i det pågældende land at sige

fra over for deres dispositioner. Det afgørende er, at Danmark får en Øresundsforbindelse, uden at det offentlige deltager.

Til nr. 3

For at få så mange tilbud at vælge imellem som overhovedet muligt må det være op til tilbudsgiverne selv at afgøre, hvorledes de ønsker projektet sammensat med hensyn til, om det skal være bro, tunnel eller en kombination heraf.

Til nr. 4

Staten skal ikke ofre ressourcer på at lave miljøforundersøgelser. Derimod må det være et krav til alle tilbudsgivere, at de vedlægger dokumentation for, hvilken miljøpåvirkning netop deres projekt vil give. Derved er det muligt at lade miljøspørgsmålet indgå som prioriteret parameter, når der skal træffes beslutning om, hvilken tilbudsgiver der skal have projekt-opgaven.

Til nr. 5

Tilbudsgiverne må angive, om de kræver ejendomsret til broen i 25, 30 eller et andet antal år, før de giver Øresundsforbindelsen til Danmark – eller om de forlanger at beholde broen altid. Tilbudsgiverne må også oplyse, hvilken passageafgift de har tænkt sig at opkræve.

Også disse oplysninger vil have en central placering i udvælgelsen af, hvilket projekt der skal have grønt lys.

Til nr. 6

Regeringen skal ikke selv træffe beslutning om, hvilket projekt der skal vinde. De afgivne tilbud må forelægges til forhandling mellem Folketingets partier. Det kan eventuelt ske under fortrolighed. Forslagsstillerne finder det meget vigtigt, at der er god parlamentarisk indsigt i tilblivelsen af en byggekontrakt af denne størrelse.

Til nr. 7

De igangværende forhandlinger mellem den danske og svenske regering stilles i bero. Der må ske en afklaring af, hvorvidt den danske del eller hele Øresundsforbindelsen skal privatfinansieres. Hvis det viser sig, at ingen af de under nr. 1 eller 2 mulige tilbudsgivere vil være accepteret på de aktuelle betingelser, må der gennemføres en folkeafstemning om, hvorvidt staten skal stå for projektet.